

C. Himestad: Det var mig en stor Tilfredsstillelse at høre det Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casſe) nu holdt, navnlig med Hensyn til det 3die Afſnit af dette Lovforslag; thi det ærede Medlem udtalte her for første Gang under denne Sags Behandling i Rigsdagen den Anskuelse, som ogsaa jeg fuldstændig har sluttet mig til paa det tidligere Stadium, da jeg har haft Leilighed til at blive beſjendt med dette Lovforslag. Den ærede Justitsminister har nemlig vist Processcommissionen den Opmærksomhed at forelægge Lovudkastet til Betænkning for den. Den deelte sig med Hensyn til dette Forslag i et Fleertal og et Mindretal, et Fleertal, der beſteemt fraraadede dette 3die Afſnit, et Mindretal, der derimod tilraadede det. Jeg har hørt til Fleertallet, der fraraadede det, men Fleertallets Anskuelse er under Sagens hidtilværende Behandling i det andet Thing aldeles ikke kommen frem. Forinden jeg gaaer over til kortelig at udtale mig derom, ſkal jeg imidlertid tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til de to Punkter, som den ærede foregaaende Taler først gjorde til Gjenſtand for Dmtale. Jeg er enig med ham i, at der vistnok er god Grund til, at vi tage de to første Afſnit af denne Lov. Af det andet Afſnit er jo det Væſentlige det Selvfamme, ſom ved Loven af 11te Februar 1863 er gjort gjældende for Kjøbenhavn, og det vil være ligesaa paſſende udenfor Kjøbenhavn ſom for Kjøbenhavn. Hvad det første Afſnit angaaer, troer jeg ogsaa, at der ialfald for de større Byer vil være en virkelig Trang tilſtede til at ſtabe en Politivedtægt i Lighed med den kjøbenhavniſke, og for de mindre Byer vil der ialfald være endeel Beſtemmelſer, ſom man kan ønske at ſaae ſlaaede ſaſt paa den Maade; men naar det ærede Medlem udtalte ſig mod det første Stykke af § 3, ſom den nu er affattet, og derimod for den Affattelse, ſom den havde, da Lovforslaget blev forelagt af den ærede Miniſter, ſaa beklager jeg, at jeg i dette Punkt aldeles ikke kan være enig med ham. Efter min Anskuelse vil det være utilſtedeligt at blive ſtaaende ved, at Amtmanden ſkal være den overſte Spids med Hensyn til Affattelsen af Politivedtægten. Jeg

har nu i det Hele taget den Anskuelse, at der er noget Miſligt ved denne Delegation af Lovgivningsmyndigheden, men forſaaavidt man kun overdrager den ikke videre end til Regjerungen ſelv, har man dog en Garanti for, at Beſtemmelſerne affattes baade med den Omſigt, den Overſſuelighed, ſom er nødvendig, og med den Høleſe af Anſvar, ſom de have Krav paa. Dette er derimod ikke Tilfældet, naar det bliver ſtaaende ſom i Udkastets Afſattelse ved en Afgjørelſe af Amtmanden. Efter Udkastet ſkulde Amtmanden udarbejde Vedtægten, forelægge den for Communalbeſtyrelſen til Betænkning, og ſaa var Vedtægten, hvis han var enig med den, uden Videre dermed færdig. Det er nu exempelloſt, troer jeg med Sikkerhed at kunne ſige, at ſaadanne Vedtægter ere udgaaede fra Andre end Regjerungen ſelv. Naar vi ſee hen til, hvad der tidligere er ſteet, har det hverken været Tilfældet ved Næringsvedtægterne — de ere udgaaede fra Indenrigsminiſteriet i Kongens Navn — eller ved Sundhedsvedtægterne — de ere udgaaede fra Justitsminiſteren — eller ved andre Vedtægter, vi have haft, at man har tilladt ſig at gaae bort fra den centrale Adminiſtration. Jeg ſeer heller ikke rettere, end at det er meget farligt, naar der ſom her er Tale om at indføre en heel Deel Beſtemmelſer, ſom paalægge Borgerne meget betydelige Indſtrænkninger i deres Virkſomhed under Straffe, ſom ere af ikke aldeles ringe Betydning, da at overlade en ſaadan Lovgivningsmyndighed til Amtmandens endogsaa ucontrollerede Afgjørelſe; det gaaer ikke an. Den ærede ſidſte Taler fremhævede ſom Grund til at blive ſtaaende ved det, der var foreſlaaet fra Regjeringens Side, at Communalbeſtyrelſerne burde udøve ſaa stor en Myndighed ſom mulig med Hensyn til diſſe Vedtægter, men Communalbeſtyrelſens Myndighed bliver ganſte væſentlig den ſamme, enten man tager det paa den ene eller den anden Maade. Efter den af det ærede Medlem anbefalede Affattelse vil Vedtægten være færdig ved Amtmandens Afgjørelſe, dog at det i det Tilfælde, at der er Strid mellem Amtmanden og Communalbeſtyrelſen, indſtilles til Justitsminiſteriet; men efter den Affattelse, her foreligger, er det væ-